

לקראת הבחירות

הבחירות לנשיאות בארצות-הברית הלכו וקרבו, ובוועידת הריפובליקנים שהתקיימה במיאמי התעוררה בעיה. הרב מילר אמנם הכין את טיוטת ההחלטה בעניין יהודי ברית-המועצות, אך איש מנשיאי ה-25 לא נכח בוועידה, ובלית ברירה נאלצתי להיעזר בסיי קנן, שהתמחה בקונפליקט הישראלי-ערבי, ובמילט פרידמן מ-J.T.A. שהגיע למיאמי. סייע לנו גם ברנרד רצן, יהודי שהיה פעיל בוועדה לענייני מיעוטים אתניים של המפלגה הרפובליקנית. בסופו של דבר נכללה פסקה בנושא יהודי ברית-המועצות במצע המפלגה. פסקה זו, שניסוחה היווה פשרה בין כמה נוסחאות, הניחה את דעתנו. את הטיפול בהכללת נוסח רצוי במצע הדמוקרטים קיבל על עצמו הסנטור ריביקוף, שאמנם לא היה חבר הוועדה שהכינה את המצע, אך היה זה שהביא בפני הוועדה את הצעת ההחלטה. את הנוסח בעניין יהודי ברית-המועצות הכינה עוזרתו של ריביקוף, ננסי לוינסון, שנועצה בי קודם לכן. הנאום הקצר של ריביקוף לפני ועדת המצע הודפס ואף הופץ בין משתתפי הוועידה.

הכללת הפסקאות בנושא שלנו במצעי הריפובליקאים והדמוקרטים היתה חשובה מאד משום שהיה ברור לנו, כי שגרירות ברית-המועצות תדווח עליה למוסקבה. ייחסתי חשיבות לא פחותה לקיום פגישות של ראשי הארגונים היהודים עם שני המועמדים לנשיאות, ועל-כן הפצרתי במילר להבטיח אותן. לפי הצעת סיי קנן דאגו מילר ועמיתיו גם לפגישות עם העומדים בראש מטה הבחירות של שתי המפלגות ב-6,7 מדינות, שבהן היתה אוכלוסייה יהודית גדולה. את הפגישות ארגנו עסקנים מקומיים. גם לאיזכור הנושא בנאומי המועמדים לנשיאות נודעה בעינינו חשיבות מרובה. לשם כך היתה דרושה עבודת הכנה רבה בקרב כותבי הנאומים. ביל קורי הכין את הפסקה לנאום של יוברט המפרי, המועמד הדמוקרטי לנשיאות. ביחס לריצ'רד ניקסון, צריכים היינו למצוא איש קשר בלוס אנג'לס, שכן שם הוכן הנאום של המועמד הרפובליקני. בסופו של דבר הביעו שני המועמדים תמיכה במאבק למען יהודי ברית-המועצות, בהופעותיהם בפני משתתפי ועידת בני ברית, ודבריהם גם פורסמו ב"ניו-יורק טיימס". חיוני לא פחות היה הצורך לקיים פגישות אישיות עם המועמדים, שבהן יובהר מה הן הציפיות מן הנשיא הבא. המגעים של המפרי עם הציבור היהודי היו מאז ומתמיד טובים וחמים. שונה היה המצב עם ניקסון, שלא היו כמעט יהודים בקרבתו, פרט למקס פיישר.

פישר הציע לניכסון להיפגש עם ועידת הנשיאים. יהודה הלמן, מנכ"ל הוועידה, סירב לצרף למפגש את קבוצת ה-25 בראשות הרב מילר, ומתפקידי היה לפשר ביניהם. סוכם כי לאחר שיציגו לניכסון שאלות בנושא המזרח התיכון, יציג מילר כמה שאלות על יהודי ברית-המועצות. וכך היה.

ככל שהתקרב מועד הבחירות, יכולנו להיות מרוצים מהעבודה שנעשתה על-ידי הארגונים היהודים, במטרה להביא לתודעתם של עסקני המפלגות והמועמדים לנשיאות כי גורל יהודי ברית-המועצות היה ונשאר בבת עינם של יהודי ארצות-הברית.